Ч. 142. Львів, середа, дня 1. грудня 1915. Рік I.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12.— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції й адміністрації: ЛЬВІВ, ул. Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній части 60 сот. Повідомлення про вінчання, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Протест.

В цілій Европі а також у Швайцарії ведеть ся під сю пору чинна пропаґанда на шкоду України і Литви, щоби приготовити опінію для евентуальної злуки України і Литви з будучою Польщею, яка би простягала ся від Балтийського моря до Чорного. Бажаючи щиро самостійности Польщі і привернення її в національних і етноґрафічних межах, протестуємо з найбільшого рішучістю проти кождого подібного змагання.

Обурені до краю сими манерами, що нарушують наші найсвятійші права, ми мусимо повторити сим, що не знають або удають, що не знають, що анї Українці анї Литовці не є Поляками, так само як не є Москалями. Вони так само не є нї Поляками анї Москалями, як Бельгійці або Швайцарці не є Французами або Німцями, як Румуни не є Греками або Турками, Данці Шведами, Фінляндці Москалями, Чехи й Угри Німцями, наконець Поляки Москалями або Німцями.

Так звані „історичні“ права, по мисли яких Неаполь і Нідерляндія були б іспанськими, Льомбардія і Венеція австрійськими, Кантон де Во італійським і т. и., не мають для нас ніякої стійности супроти прав кождої народности до самостійности, до власного побуту. Підданнє Українців і Литовців під польське панованнє було б так несправедливе, як привернення балканських держав Туреччині. Щоби переперти таку думку робить ся заходи, щоби представити нас як народи без історії і культури, без прав, може як кочівників на „польській землі“. Забуваєть ся, що Литва аж до 16 століття була могучою державою і володіла областями втрое так просторими як Польща. Щоби до сього дійти, треба їй було мати досить карности, загальної інтеліґенції і культури. В сій добі умовий рівень литовського народу є висший чим рівень польського народу, письменних є Литовців 52·01 прц., коли у Поляків є 34·78 прц. (найновійша статистика, з р. 1897). Переважна часть литовських селян і робітників читає часописи, коли в Польщі позваляють собі на сей збиток переважно інтеліґенти і буржуазія. Литовський народ заснував із власних засобів численні товариства просвітні, наукові артистичні і соціяльно-економічні. Литовське письменство, що зачинаєть ся від 16. століття і видало архитвори (народну епопею) вже під конець 18. століття, є тепер в повнім розвитку.

Україна, вітчина Володимирів, Хмельницьких, Мазепів, котрої історія є славною і віковою боротьбою за волю, має письменство богатше чим усі инші письменства славянські, що правда після письменства московського і польського, але богатше від письменства чеського, сербського, болгарського і т. д. Мимо всїх перепон, які ставить ся Україні, вона має ще більше чим Литовці, інституцій наукових, економічних, просьвітних і артистичних, численну пресу, богаті народні музеї і т. и.

Сї то народи люблять наші найблизші сусіди представляти Европі як варварів, котрих цивілізація, на їх думку є історичним завданнєм Польщі. Чи не було-б краще, коли-б Поляки стали наперед просвічувати своє власне простолюдє, що остало подекуди по заду Литовців і Українців!

Мусимо також остерегти опінію заграниці проти тверджень Поляко-Литовців (?) як і Поляко-Українців (?), котрі, як бачимо, виступають; вони є лише Поляками осілими на Литві і на Україні або спольщеними Українцями і Литовцями. а пригадують нам Французів, Швайцарів або Німців Швайцарів, яких швайцарська опінія публична вміла нераз признати тим, чим вони є. Отже коли вони кажуть, що бажають злуки з Польщею, се нас не дивує, але є нашим обовязком пригадати їм, що вони є незначною меншостю, розсіяною по Україні, і що не мають права промовляти в імени Українців або Литовців. Се лиш зручні хитрощі з боку Поляків.

— — — — — — — — — — — —

Наші почування зглядом Поляків се не почування несвідомої ненависти, а навпаки се почування розважної трівоги. Не ходить нам о се, щоб накидувати Полякам наше верховодство або йти нападати на них на їх землї, а о се, щоби боронити себе на своїй власній землї. Повтаряємо: ми бажаємо їм найкращого поводження у змаганню до привернення їх самостійности. Нехай будуть вольними і щасливими, панами своєї долї і панами у себе, так як ми хочемо бути у себе.

Редакція „Pro Lithuania“.
Редакція „L' Ukraine“.

Полекші в домово-чиншовім податку.

Президія ц. к. галицької Дирекції скарбу у Бялій оповіщує:

В околицях, які були тереном воєнних подій, буде признаваний опуст в домово-чиншовім

РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ.

Під Соколовом.

(Епізод з великої битви).

Бій був у повному розгарі. Гармати гуділи безнастанно, а шрапнелї і ґранати сипали по одній і по другій сторові дощем убійчого зелїза. На соколівскім примістку розпучливо боронили ся Стрільці I. Куріня перед переважаючою силою. Та небезпека загрожувала їм не тільки з переду. Стрільці знали про те, що вороги заходять їх з заду, але був приказ „із гори“ тримати позицію до послїдної хвилї. І вони тримали її з якоюсь заїлостю, з якоюсь тупою резиґнацією.

Стрілецька полкова команда була яких 2 км. за ними. Звідтам що хвиля гнав ся вітром на конї полковий „ордонанс“ з донесеннєм до куріня. Перебігав мигом поле, перехоплював ся через вузенький міст на ріці і зникав між соколівськими хатами. Полковник слїдив його уважно через цїлий час небезпечної їзди, чи часом ворожа куля не звалила їздця, чи коня і не пропало важне донесеннє.

Одним із таких ордонансі в був стр. Федь Папіжевський. Він сьогодня вганяв ся вже від рана то сюди, то туди і завсїгди якось щасливо доручував донесеннє. Саме і тепер мав він вести його знова до позиції Стрільців. Всадивши картку за шапку дав остроги коневи і виїхав на поблизький горб. З горба видно було, як на долонї цїлу околицю. З права, за рікою тягнули ся надрічні гори покриті місцями лїсом. Напроти лежало село Соколів, до якого йшов провізоричний міст, тепер сильно острілюваний ворожою артилерією. В селї нї духа. Тільки димки з вибухаючих стрілен показували ся то тут то там між хатами. Коло моста не було нікого. За те з правого боку висували ся з лїса сірі постаті і гусаком бігли в сторону моста. На перший погляд можна було пізнати, що то Москалї.

„Значить Москалї хочуть перетяти дорогу по відвороту нашим хлопцям, а загородити менї, подумав Папіжевський і пустив ся що вирве кінь в сторону моста. На дорозї не було нікого, тож міг без перешкоди гнати, що сила. Але і Москалї, що були на яких 1000 кроків запримітили їздця. Догадали ся зараз, що мусїв вести щось дуже важного. Посипав ся град куль. Одна свиснула йому коло вуха, друга зранила коня в шию. Кінь почувши біль рванув ся ще скорше. Папіжевський приляг шиї коня і мірив оком віддаль, що дїлила ще його від моста. Знова грянула сальва з крісів, знова свиснули кулї, але збили лиш куряву пороху за конем. Ось і міст. Задуднїв кінь копитами по дошках і за хвилю скрив ся між хатами.

Не минуло й пять мінут а вже їздець показав ся знова коло моста. Знова треба було переїхати ту небезпечну дорогу, на якій чигала на кождім кроці смерть. Кінь лискавкою перебіг міст і вигнав ся на отверту дорогу. Загуділи ворожі кріси, засвистїли кулї. Здавало ся, що леда хвиля упаде їздець або кінь. Але жаден не падав. Ще хвиля і Федько Папіжевський станув перед полковником.

З нього спливав рясний піт грубими каплями, а на коневи стояла піна, як на бистрім потоці.

Та ледви могли оба дихнути пару разів спокійно, а вже треба було вести друге донесеннє на позиції Без слова натиснув Папіжевський шапку сильнійше на голову, засалютував і вскочив на коня. „Чи переїду другий раз ту пекольну дорогу“ шибнуло йому в голові. „Може від мене залежить життє соток товаришів? Як згину, хто їм дасть знати?“ Але роздумувати не було тепер часу. Потиснув коня і виїхав на горб.

Сірі постаті вже майже досягали моста. За всяку ціну мусїв бути скорше від них. І кінь вдруге гнав пустою дорогою. Стрілець мірив оком віддаль межи ворогами а мостом. Були від нього на яких 150 кроків. „Значить уся надія на коня“ і він раз у раз підгоняв його. Кінь рвав землю, як шалений, мовби знав що від скорости його ніг зависить усе. Та во-

податку навіть у випадках, в яких на основі обовязуючих податкових приписів жаданнє опусту не є управлене.

Коли властитель дому звільнить льокатора від заплати чиншу найму в цілости або в части з тої причини, що льокатор наслідком небезпеки інвазії або таки наслідком інвазії ворога кинув своє мешканнє і втік або був примушений покинути мешканнє з приводу евакуації, — на просьбу властителя дому буде відписаний домово-чиншовий податок за те мешканнє в цілости або в части (відповідно до повного або частинного звільнення від чиншу найму) за час, в якім те мешканнє не було замешкане, а поворот не вказаний або не був дозволений.

Подання о признаннє такого опусту треба вносити до компетентної податкової власти першої інстанції, себто до податкового відділу староства або до Адміністрації податків. До подання треба долучити вільну від стемпля заяву властителя, якою він вправно обовязуючій формі зрікаєть ся чиншу найму, або правосильний судовий присуд, яким оречено, що властитель обовязаний чинш найму в цілости або в части опустити.

Заяви зречення мають бути підписані льокатором на доказ, що він про зреченнє знає. Колиб властитель дому з важних причин (пр. задля невідомого місця побуту льокатора) не міг на разі предложити заяви зречення, податкова власть ждати-ме зі стягненнєм відповідньої квоти податку аж до предложення заяви, на скільки не грозити-ме задавненнє права стягнення того податку.

Оставленнє урядження в мешканю, коли сам льокатор опустив дану місцевість, не є перешкодою для відписання домово-чиншового податку. Відписаннє може наступити також тоді, коли мешканнє, опущене льокатором, займали инші особи, які не платили чиншу.

У випадках, які заслугують на узглядненнє, спізнені подання о признаннє опусту будуть вважати ся за внесені в реченци.

Ті опусти податку можуть бути переведені також таким способом, що приписанє податку на слідуючий період буде зменшене о належне відписаннє.

Коли прим. властитель дому опустив чинш найму за часть 1914 р. і відписаня податку ще не дістав або просьби о відписанє не вносив, може в чиншовій фасії на 1915 р. або на період 1915—1916 зізнати до оподаткованя чинш за чиншовий рік 1914. замість в умовленій на цілий рік квоті, в квоті дійсно одержаній.

При дволітних вимірах треба в сім випадку зізнати до оподаткованя чинш з 1913 р. в цілорічній умовленій квоті, а з 1914 р. в квоті фактично одержаній.

Коли поданнє о відписаннє податку вже внесено або опуст уже признано, треба на слідуючий період зізнати цілий умовлений чинш з міродатного часу.

Ширіть „Українське Слово“, домагайтесь нашого дневника у всіх - - - публичних льокалях! - - -

Европейська війна.

Воєнна нарада почвірного порозуміння.

БЕРНО ШВАЙЦАРСЬКЕ, (Ткб.). Генерал Амаде в товаристві б. шефа російського штабу Гілінського прибув до Парижа. Гілінський має брати участь в воєнній нараді почвірного порозуміння.

Почвірне порозуміннє признаєть ся до невдачі.

СОЛУНЬ. (Ткб.) Аґенція Гаваса доносить: В наслідок непогоди і великого снігу не було ніякої акції на анґлійсько-французькім фронті. Серби покинули Качанік та подались цілковито в напрямі на Альбанію дорогами, що ведуть до Скутарі, Дураццо і Санта Кварантана. Зелізнича лінія Іскіб-Митровиця в цілости занята Австро-Угорщиною, Німеччиною і Болгарією. Болгаре діставши оноді підмогу, заатакували Сербів.

Відїхав здаєть ся з нічим.

РИМ. (Ткб.) Побут Кіченера в головній італійській кватирі трівав тільки кілька годин.

Затопленнє французького парохода.

ЛЮҐАНО. (Ткб.). По відомостям, які одержали італійські дневники приватною дорогою з Сардинії зістав затоплений французький пароход „Альжир“ австрійським підводним судом, 25 миль на південний захід від пригірка Савдольо. Вісім людей з залоги причалило на сушу.

Кіченер вертає в свояси.

ПАРИЖ. (Ткб.). Льорд Кіченер прибув тут з подорожі до Риму.

Радять дальше.

ПАРИЖ. (Ткб.). Президент Поанкаре приняв на авдієнції російського ґенерала Жулінського.

Відповідь Греції.

АТЕНИ. (Ткб.). Аґенція Гаваса доносить під датою 29 с. м.: Відповідь грецького правительства на послідну ноту почвірного порозуміння, вручено вчера послам держав почвірного порозуміння.

Російська військова місія в Льондоні.

ЛЬОНДОН (Ткб.). Російська військова місія під проводом шефа штабу маринарки тут прибула.

Нові жадання почвірного порозуміння.

АТЕНИ. (Ткб..). Дневники доносять: Представники держав почвірного порозуміння удались оноді до міністра заграничних справ та предложили йому в приязнім дусі певні жадання, причім висказали бажаннє, щоб сї жадання зістали приняті. Сї жадання відносять ся до улекшень для військ в Солуні.

Міністер приняв до відома жадання представників держав почвірного порозуміння, та застеріг собі відповідь в відповіднім часі.

Українські дні в Ню-Йорку.

Перший день нарад українського сойму.

Наради першого дня Українського Сойму зачали ся в суботу, дня 30. жовтня передполуднем привітною промовою дра Володимира Сіменовича, голови Передсоймового Комітету.

Опісля відбув ся вибір президії. Предсїдателем вибрано п. Сіменовича; заступниками: п. Дмитра Капітулу, п. Івана Артимовича. п. Бородайкевича і п. Ковтуна; секретарями пп. Богдана Дуткевича, п. Михайла Аєлю і п. Федушку.

По виборі президії п. Мирослав Січинський здав звіт з діяльности Передсоймового Комітету.

Потім на внесеннє дра Степана Гриневецького порішено розширити програму соймових нарад і продовжити їх на другий день. До уложення програми вибрано окрему комісію.

Відтак виголосив привіт від поступових Москалів п. Окунцов, редактор „Русского Слова“ з Ню-Йорку.

Дальше сказав кілька привітних слів пан Павло Крат, гість з Канади, висланий українськими соціяльними демократами з Вінніпеґу, Ман.

Потім виголосив реферат на тему про змагання України до волї п. Мирослав Січинський.

По промові п. Січинського виголосив реферат др. Семен Демидчук, представник Загальної Української Ради у Відни, про 1914/15. рік на австрійській Україні.

Пополудневі наради зачали ся о 2. годині сполудня. Тоді прийшли на салю запрошені Американці і представники чужих народів, вислані від: Москалів, Поляків, Чехів, Німців, Литовців і жидів.

Привитав їх довшою бесідою по анґлійськи п. Ж. Бачинський.

Відтак складали Американці і чужинці привіти.

Красно промовив іменем чеського народа редактор др. Лося. З великим запалом для української справи говорив провідник Литовців др. Шлюпас. Дуже гарну і прихильну для українського народа виголосив промову шеф-редактор найповажнїйшого ню-йорського дневника Освальд Ґаррісон Віллярд. Соймові посли привитали його дуже щиро і зробили йому сердечну овацію.

По скінченню привітів Американців і чужинців було вже по 2. год. і делеґати домагали ся, щоби наради першого дня закінчити, аби вони могли взяти участь в поході, який уже був вирушив 4-тою евнею на північ. Президія сойму на се згодила ся і з уваги на похід та на концерт наради соймові відложено до другого дня рано, які вже мали відбути ся після програми, уложеної спеціяльною комісією. Через те ізза недостачі часу відпали два дальші реферати: п. М. Байдюка про теперішнє положеннє на російській Україні і п. Б. Лотоцького про становище американських Українців до европейської війни.

Величавий похід вулицями Ню-Йорку.

Похід вирушив точно о 3. год, попол. з Вашінґтон Плейс Парк попереджений відділом кінної поліції в порядку вулицею Лафаєт через Астор Плейс пійшов на 4 евню. Перейшов 4-тою евнею до 30 вулиці і вернув ся 2-ою евнею і 7 вулицею на Астор Плейс де розвязав ся. — В поході тім взяло участь щонайменьше 10 до 12 тисяч народа, як подавали ню-йорські анґлійські дневники після обчисленя. Похід провадив п. М. Угорчак, яко гетьман і атамани пп. Куїловський, Кнїгиницький і Корнат. Загальну увагу Американців звертала на себе несена на чолї походу величезна таблиця, на котрій коротенько, але ядерно виписано було в анґлійській мові, хто ми і чого бажаємо і 12 менших таблиць: сї таблиці несено вже в поході з ріжними кличами.

В перших рядах походу ішов цілий відділ дївчат і жінок в народних строях, витаний оплесками Американців, котрі з великим заінтересованнєм приглядали ся цілому походови.

Похід сей був майже 2 рази так довгий, як похід з 30. мая 1914. р., що відбув ся з нагоди 100-лїтного ювилею уродин Т. Шевченка,

---

роги тим разом не хотїли пустити вже їх живими. Кулї свистали раз у раз то роями то одинцем. Здавало ся, що хиба те місце де був кінь і їздець було вільне від них.

Ось прийшов і міст. „Ще хвиля і я буду між хатами, скритий перед ворожим оком“ подумав Папіжевський. Та помилив ся. Бо в селї були вже Москалї і ззаду острілювали стрілецькі окопи. Побачивши їздця звернули стріли на нього. А їздець все гнав і гнав до позицій. „Коб хоч доїхати!“ скричало щось у нїм — „а потім згину разом з другими товаришами“. Не зважав на нїщо. Не зважав, що кулї бренїли коло нього як роздражнені шершенї. Не зважав що Москалї підбігали поміж хати, блище до дороги. Він мав доїхати до своїх і доїхав. Віддав донесеннє отаманови і хвильку надумав ся. Вертати назад через село на міст було неможливо, бо все те було зайняте Москалями. Одинокий вихід — оминути село, а далї як Бог дасть. — Рушив...

На полї прилучив ся до нього ще якийсь артілєріст і оба чвалом пустили ся до води. Та невдовзї за ними почув ся якийсь шум і перекликування. Папіжевський оглянув ся. І. Курінь уступав вкінці зі своїх позицій на Соснів маючи вже з трьох сторін неприятеля. В Соснові був ще вільний міст на ріцї і се було одинокою дошкою ратунку для Стрільців. Папіжевський завагав ся. Куди їхати? Чи разом зі Стрільцями на соснівський міст, чи перебристи ріку і коротшою, але небезпечнїйшою дорогою дістати ся до Полкової Управи. Вибрав друге Уповав на себе і коня.

За хвилину кінь великим скоком впакував ся в ріку, де плив уже артілєріст. Бризнула високо вода а спіненна хвиля вдарила о береги. — Та ворог бачив усе зі села. Залопотів машиновий кріс, а кулї посипали ся по водї як дощ. На середині ріки артілєріст розвернув руки і без зойку звалив ся з коня в воду. За хвилю і його коня ранила куля. Кінь рвонув ся вперід і скоро дістав ся до другого берега. За ним переплив і кінь Папіжевського. Папіжевський сидів на нїм, як мертвий. Він сповнив свою задачу і рішив ся вже на смерть. Що йно на другім березї жажда життя огорнула його цїлого.

Надія, хоч слаба — слабенька, заблимала перед ним, як світло хати перед очима блукаючого мандрівника. Дав остроги коневи аж кров на шкірі виступила і за хвилю був уже в безпечнім місцї.

Станув перед полковником і ледви тримаючи ся на ногах доносив:

— „Пане полковнику, доношу послушно, що я сповнив приказ“.

Полковник глянув на нього. Пізнав, скілько мусїв той хлопець пережити в тім короткім часї.

— Дуже красно! А страшно було?“

— „Щож пане полковнику, як мус, то нема ради“ звучала відповідь.

(тодішний похід тягнув ся на 14 блаків, а похід з минулої суботи був довгий на 27 блаків).

Так величавого і поважного походу Українці в Америці ще не мали.

Посли соймові з причини протягнення соймових нарад поза 3. годину прилучили ся до походу доперва на 2-гій евні.

Святочний концерт в честь Івана Мазепи.

В субботу вечером відбув ся в галї Купер Юніон концерт в честь гетьмана України Івана Мазепи, який розпочав ся о год. 7·30 веч. в виповненій по береги галї „Купер Юніон“ (учасників було до 3.000, а ще стільки вернуло ся домів з причини браку місця). Він перейшов усякі очікування і міг вдоволити і найвибагливійших знавців і любителів артистичного співу.

Привітну промову про значіннє бунту гетьмана Івана Мазепи проти Московщини виголосив др, Семен Демидчук.

Пальму першенства у виконанню програми концерту треба віддати пані Н. Гриневецькій з Шікаґо, Ілл., котра своїм надпрограмовим прекрасним, дійсно артистичним сольо-співом справила публиці дуже милу несподіванку і п. М. Зазулякови за його чудні баритонові соля. Оба хори, а то Український і Української Бесїди вивязали ся зі своєї задачі надзвичайно добре. Панам диригентам М. Гундичеви і М. Корикорі належать ся слова правдивого прязнання.

Знані загально ню-йорській публиці солїстки пані Корнатова і Корецька і надпрограмове баритонове сольо п. Шустакевича з Ґренд Рейпідс, Міш., причинили ся також в значній мірі до надзвичайної удачі сего величавого концерту.

Другий день нарад сойму.

розпочав ся в неділю, о год. 9·30 рано в „Бетовен Гол“ при пятій вулици в Ню-Йорку. Наради отворив предсїдатель др. В. Сїменович, почім вибрано верифікаційну комісію, яка мала провірити леґальність виборів

Відтак референт комісії розширення соймових нарад і уложення дневного порядку пан Іван Ардан поставив внесеннє на розширеннє Загального Українського Комітету і виказав обовязки будучої народної орґанїзації, яка мала би обняти цїлість нашого народного життя в Америці. Над способами праці вивязала ся дуже оживлена дискусія, яка трівала до полудня. По год. 12. проголошено вибір Загального Українського Комітету, почім перервано наради о год. 12·30 на час обіду.

Пополудни о год. 2. наступив доповняючий вибір ще сїмох членів Загального Українського Комітету з важнїйших осередків українського народного руху у Злучених Державах.

Потім проголошено вибір Загального Українського Комітету, який складаєть ся з 15 членів, вибраних балотами і семи членів, вибраних Соймом (разом 22).

По виборі наступили внесення послів, які порушували незвичайно богато пекучих питань народного життя в Америці, потреб старого краю і т. д. Сї внесення будуть директивою в роботї Загального Комітету. По вичерпанню внесень наступило відчитаннє резолюцій, які соймові посли і гості вислухали стоячи.

Наперед поставив резолюції в справі становища американських Українців до теперішної війни п. Володимир Лотоцький, а опісля поставив резолюції щодо внутрішної полїтики і дїяльности американських Українців і їх відношення до України п. Мирослав Січинський.

Резолюції п. Лотоцького і п. Січинського принято однодушно.

По відчитанню резолюцій заприсягнув др Сїменович членів Загального Українського Комітету, що будуть все стреміти до здобуття волї України, а опісля те саме приреченнє зложили усї посли. Все те відбуло ся серед такого одушевлення і піднеслого патріотичного настрою, який дїйсно буває лише у великих історичних хвилях на нарадах, де важить ся долю народів.

Серед того настрою при звуках народного гимну розходили ся посли домів, повні надії, що соймові наради будуть посївом для великого дїла на американській Україні.

* * *

По скінченню нарад відбула ся спільна фотоґрафія усїх учасників Сойму і членів Загального Українського Комітету, почім вибраний Комітет удав ся на наради до Української Бесїди. Наради сї тривати-муть два дни, а зміряють вони до сього, щоби упорядкувати все народне життя Українців в Америці.

МІНІЯТУРНИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Клонить ся душа моя...

Із вижини — де царство твоє — із блесків і звуків зійди у низ — досить, душе моя, гляділа ти на себе..

З полону-неволї свойого „я“ визволи ся.

Є инша краса — краса жертви-дїла для них, для гноблених.

Перед красою геройства-дїла припадь-поклони ся душе моя!

Бороти ся за волю та долю всїх — се найвисша краса!

Думка-пісня уносила тебе, душе моя, у вольнії простори... Є визволеннє з тюрми часу і тїла не тільки через думку крилату, вільну — але через дїло... через смерть на жертвеннику добра для всїх.

Великий жар душі — що не лякаєть ся сеї смерти!

Перед красою геройського дїла-жертви клонить ся душа моя.

Уляна Кравченко.

НОВИНКИ.

— **Цїсар Вільгельм у Відні.** Дня 29. с. м. витала торжественно столиця Австрії свого вірного союзника — Цїсаря Вільгельма, який прибув до Відня, щоб зложити візиту нашому Цїсареви. Столиця прибралась в святочний характер, на публичних та приватних домах маяли хоругви. Улиці, куди мав переїздити достойний гість, вже від рана були переповнені населеннєм. На дворець на привіт Цїсаря прибули: Наслїдник Престола Карло Франц Йосиф, Архикнязї Франц Сальватор і Кароль Стефан — всї в нїмецьких мундурах. Крім них зявив ся нїмецький амбасадор з персоналом, нїмецький конзуль, саський посол, саський аташе, баварський посол, баварський леґаційний посол, депутації нїмецької кольонії у Відні, стоваришення, і т. д., мінїстер зелїзниць Ферстер з жінкою і донькою нїмецького амбасадора.

Вечером о год. ½5 відбув ся в шенбрунськім замку ґалевий обід що мав приватний характер. Після обіду оба Монархи відбули cercle В церкві Капуцинів зложив нїмецький цїсар вінки на гробах цїсаревої Єлисабети і Архикн. Рудольфа.

Після сердечного пращання з нашим Цїсарем відїхав цїсар Вільгельм о годинї 7·10 вечером на зелїзничий дворець. Цїсареви товаришив Наслїдник престола, Архикнязь Карло Франц Йосиф в нїмецькім полевім уніформі. На двірцї Цїсар Вільгельм попращав ся сердечно з Наслїдником Престола. Коли вже поїзд відїзджав, Наслїдник престола поздоровив Цїсаря, що стояв у вікнї сальонового ваґону.

З нагоди прибуття Нїмецького Цїсаря до Відня півурядова „Wiener Abendpost“ помістила вчера статтю в піднесенім настрою. Підносить вона, що наддунайська столиця гостила в своїх мурах голову нашого союзника, опікуна всякого поступу та щастя, а не в найменшій мірі князя мира.

Горячійше чим колинебудь нинї витає нїмецького Цїсаря радісний оклик Відня.

Незабутні є слова, якими нїмецький Цїсар прирік в віденськім ратуші братерство оружя, і дїйсно події нинїшної війни засвідчили се як найлїпше В як найідеальнїйшім братерстві оружа Австро-Угорщина і Нїмеччина ведуть нинї бій за найвище добро, а Всевишнїй благословить їх оруже. Розвіялись наміри ворогів, щоб знищити осередні держави. Невірність давного нашого союзника не змінила в нїчім загального положення, — вона погіршила радше військове та полїтичне положеннє почвірного порозуміння.

Союзні держави вислали свої війська в глубину неприятельских країв. В вірному союзї прилучилась до них Туреччина та Болгарія. Віра в побіду одушевляє уоружений народ від побереж Північного моря і Балтику аж до просторів Мезопотамії. Серед признак, які віщують гарний остаточний вислїд, прибув Цїсар Вільгельм. Одушевлене населеннє столиці пригадує собі, як то Цїсар Вільгельм зробив все, щоб усвідомити свій народ про вагу нинїшної доби. З радістю і почестю Відень і цїла Австро-Угорщина витають достойного Гостя і приятеля нашого дорогого Цїсаря, увітчаного побідою Вожда зединеної Нїмеччини. — Щасть Боже союзним народам, що з помочю Всевишнього борють ся о право та культуру, щасть Боже нїмецькому Цїсареви та його геройському війську!

— **Авдієнції у нїмецького цїсаря.** З нагоди свого побуту у Відні приняв нїмецький цїсар на авдієнції мінїстра заграничних справ барона Буріяна, президента мінїстрів Австрії і Угорщини ґр. Тішу і ґр. Штірка, і бурмістра міста Відня дра Вайскірхнера. Відтак пополудні був цїсар з Наслїдником Престола в нїмецькій амбасаді.

— **Намісник Ексц. Колярд у Львові.** Онодї приїхав до Львова намісник ґен. Колярд, і відбув конференцію між інш. з правит. комісарем Ґрабовським. Вчера відїхав з поворотом до Бялої.

— **Новий намісник долїшної Австрії.** Дотеперішному намісникови долїшної Австрії баронови Бінертови, що уступив задля свойого стану здоровля з дотеперішного становиска, надав цїсар ґрафський титул з увільненнєм від такси Ц. к. Кореспондецїйне бюро довідуєть ся, що намісником долїшної Австрії іменував цїсар намісника Моравії Бляйлебена.

— **Із зачарованої країни львівського маґістрату.** Львівський маґістрат має славного референта від „опалу“, що впрочім не перешкаджає тому, що місто від довшого часу не має ніякого опалу. „Wiek Nowy“ недавно не мав слів похвали для енерґії п. референта Кузневича, за те цїле місто не має найменчого сумнїву, що п, Кузневич не доріс до завдання, яке на нього вложила управа міста. П. Кузневич має одну заслугу неперечну, а се ту, що в його канцелярії не є дуже горячо і ту що в російських часів старав ся по всїм своїм силам заосмотрити всякі казьонні кухнї і общества в опал. Але то була конечність, нинї конечности нїякої для маґістратських урядників нема. — Тому можна навіть мати урядові асиґнати і опалу не дїстати.

При тім всїм п. Кузневич поводить ся зі сторонами нечемно. Тому обовязком п. старости Ґрабовського є повчити свойого впеченого секретаря, що табакерка для носа а урядник хотьби навіть в львівськім маґістратї має служити для пожитку мешканців міста.

— **На французькім боєвім фронтї.** Про воєнні звідомлення дізнаємось не лиш з преси, але і із кінематоґрафічних знимок. Мають вони ту добру сторону, що й в байдужний день є цїкаві, бо їх бачить ся власними очима — на екранї. Властитель кіна „Утїха“ при пл. Марійській, ч 6. і 7. зготовив Шановній нашій Публицї несподїванку, бо побіч незвичайно зворушуючої драми в 4. дїях „Побідниця диких звірів“, та дуже гумористичної комедії в 3. дїях „Коли мужі зраджують!..“, удалось йому роздобути з великими трудами, а то дорогою контрабанди через нертральні держави оригінальний французький фільм, представляючий воєнні події на ворожім нам фронтї. Річ ся незвичайно інтересна, бо із фільму сього дізнаємось про виеквіпованнє, запотребуваннє французького жовнїра і т. ин. — Хто цїкавий, може се оглядати нинї і завтра. Притім пригадуємо нашим Шановним Читачам, що сталі предплатники нашого дневника мають право до знижки цїн білєтів.

ОПОВІСТКИ.

Середа, дня 1. грудня 1915.

Нинї: 1. с. м. римо-кат. Плятона м., гр.-кат. Елїгюша.

Завтра: 2. грудня. гр.-кат. Авдія, римо-кат. Бібянни п.

○ **До Української суспільности у Львові!** В середу дня 1. грудня о год. 4. по полудни відбудуть ся в канцелярії Семинара при вул. Коперника ч. 36. (партер на лїво) збори Комітету Укр. Самаританської Помочи в справі уладження коляди стрільцям і жовнїрам Українцям, що знаходять ся в львівських шпиталях. З уваги на се, що в львівських шпиталях є тепер около 600 ранених і хорих укр. стрільців і жовнїрів та що уладженнє Сьвятої вечери для такої скількости людий, вимагає богато сил і труду, а українська суспільність нашої столицї не повинна допустити до того, щоби тут чули ся опущені ті, що життє своє наражували в боротьбі з ворогом — просить ся о як найчисленнїйшу участь П. Т. Публику, особливо жіночу.

○ **З життя української молодїжи.** В неділю відбули ся в „Академічнім Домі“ загальні збори „Академічної Громади“ при співучасти майже всїх академіків Українців, які тепер перебувають у Львові. По переведенню вступних формальностий обговорювано сьогорічну програму дїяльности товариства з огляду на дуже зредуковану скількість членів та на вагу хвилї. На слїдуючі сходили в „Академічнім Домі“ в суботу 4. грудня о год. 5 по пол. просить виділ всїх товаришок і товаришів, що вписали ся в члени, як і тих, що ще сего не зробили.

„КАРПАТІЯ“

Тов. взаїмних обезпечень на життє і ренти у Львові, вул. Руська ч. 18.

урядує що дня крім неділь і свят від години 10.—1. перед полуднем.

Премії можна платити або чеками або в касї Товариства або на почтї на рахунок Почт. Щадницї ч. 120.065.

Вже вийшла з друку і продає ся книжка:

Мобілїзаційні закони і розпорядки.

Обнимає всї постанови, що відносять ся до 1) евіденцийних коней, 2) воєнних чинитьб, 3) воєнного додатку для родин змобілїзованих. З поясненнями і взірцями подань.

Наклад Товариства „Просьвіта“.

Цїна брошурки: прим. 1 кор. 50 сот., оправ. в полотно 2 кор. Для членів Тов. „Просвіта“, що заплатили членську вкладку 4 кор. за біжучий рік цїна знижена: брош. прим. 1 кор., оправ, 1 кор. 50 сот. На почтову пересилку належить долучити 45 сот.

Замовленнє полагоджує ся тільки за попереднім надісланнєм грошей на адресу:

Канцелярія Товариства „Просьвіта“
Львів, Ринок ч. 10.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Ц. к. Старший Радник санітарний

Д-р Евген Озаркевич

директор „Народньої Лїчницї“

приймає вже хорих. Щеплення віспи що дня. Підвалє 7. Дім „Днїстра“.

Дентистичне Заведеннє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 21.

Виймованнє зубів без болю і пльомбованнє.

Штучні зуби в кавчуку і золотї.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Д-р. Сильвестер Дрималик

б. лїкар мійський в Жовкві

перенїс ся до Львова

і ординує при вулицї Сикстуській ч. 50.

Лїкар

Д-р Бр. Овчарський

Пекарська 39.

б Секундар Загального Шпиталя, ординує від 10. до 11. рано і від 4. до 6. пополудни.

Краєвий адвокат

Д-р. ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію при

вулицї Красїцьких ч. 6.

4—30 (п.-ч.-с.)

Оголошення.

Хто мавби яку вістку про **Евгеня Коралика** (58 Rgt. III. Kompt.) зволить ласкаво подати його родинї в Витвипї коло Болехова. 2—2

Хто знавби адресу мойого сина осифа, укінченого семінариста з Ягольницї старої, повіт Чортків, ласкаво донесе під адресом: Яків Даньчик в Товмачи у Вп. Крушельницького. 2—2

До винайму 1 або 2 кімнати з електричним освітленнєм, на бажаннє з цїлим удержаннєм, вул. Шептицьких ч. 10. партер. 2—3

Комісія управляюча вдов і сир. фонду перемиської епархії, повідомляє вдови і сироти по священниках, що запомогу за р. 1914 і 1915 буде могла виплатити аж у січнї 1916 р. За Комісію о. М. Подолинський, предсїдатель. 2—2

ПЕРВОРЯДНА

УКРАЇНСЬКА ЦУКОРНЯ

при вулицї Св. Миколая ч. 7.

(напроти унїверситету)

Данила Стецкова

НА РІК 1916.

Вже вийшов!!!

Календарець „Русалка“

цїна 20 сот., — з перес. 25 сот.

Богат. дїл інформац. Воєн кр. Заведеннє запомог. ком. жертвам війни. Звільн. і урльоп. від війська. Як і коли? Воєн. відшкод. Метр. рос. і англ. Міри і ваги. Кореспонд. з полоненими. Що є воєн. шкода а що чинитьба. Приписи о пашпорт. і і.

10 шт. К. 1·80. 20 шт. К. 3·76, 50 шт. К. 7·00, 100 шт. К. 14·56 з перес.

Замовлення приймає: А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ, і С-ка, Львів, Листопада ч. 1.

Всюда до набуття! Жадайте у всїх книгарнях і трафіках!

14. грудня

відбудеть ся тягненнє І-ої кляси нової клясової льотерії.

5 корон

коштує $^1/_8$ часть.

Цїлий льос коштує 40 К.

Льоси вже надійшли до банкового дому

Шіц і Хаєс

Львів, пл. Марійська ч. 7.

Українські пляни тягнення висилаєть ся на бажаннє безплатно.

КАФЛЕВІ

ПЕЧІ І КУХНЇ

нові ставить, старі направляє скоро і дешево так в містї як і на провінції

Михайло Галїбей

кафлярський майстер.

Львів, Городецька ч. 10.

Земельний

Банк Гіпотечний

Спілка акційна у Львові

Підвалє ч. 7.

Конто почтової Щадницї ч. 116.164.
Жирове конто в Австро-угор. Банку.

Складайте щадности, взагалї завні гроші на процент, щоби кожня корона могла служити нар дньому господарству, та вам приносити зиск, а не марнувала ся!

Акційний капітал . . . К. 1,300.000
Резерви Банку . . . . „ 300.000

Приймає вкладки на біжучий рахунок від К. 10·— на 4 до $4^1/_2$ проц.

Більші льокації капіталів приймає за условленим процентом.

Виплачує купони від заставних листів.

Інкатує гіпотечні рати і задатки на сплату векслевих зобовязань.

Вимінює по кориснім курсі російські рублї і німецькі марки.

Певність льокації запоручують: акційний капітал Банку, резерви забезпечені вірительности і взагалї цїле його майно.

Рентовий податок оплачує Банк з власних фондів.

На жаданнє висилає довільну скількість посьвідок зложення Почтової Щадницї.

Порядок поїздів.

Час приїзду і відїзду почтових поїздів у Львові важний від 1-го жовтня 1915.

Середно-европейський час:

Зі Львова відходять в напрямі:

До Кракова	9·09	рано	особовий
„ „	10·40	„	поспіш.
„ „	7·08	вечер	особовий
„ „	8·55	„	„
„ Лавочного	6·39	рано	„
„ „	6·20	вечер	„
„ Стрия	2·44	попол.	„
„ Сянок	2·16	„	„
„ Золочова	10·29	рано	„
„ Радивилова	10·29	„	„
„ Сокаля і Белзця	11·45	„	„
„ Яворова	8·40	„	„
„ Перемишлян	4·38	попол.	„
„ Камінки Струм.	9·53	рано	„
„ Станиславова	9·40	„	„
„ „	4·00	попол.	„
„ „	7·15	вечер	поспіш.

До Львова приходять в напрямі

З Кракова	6·00	рано	особовий
„ „	7·28	„	„
„ „	6·08	вечер	„
„ „	6·45	„	поспіш.
„ Лавочного	8·05	рано	особовий
„ „	4·48	попол.	„
„ Стрия	12·12	рано	„
„ Сянок	9·24	вечер	„
„ Золочова	2·09	попол.	„
„ Радивилова	2·09	„	„
„ Сокаля і Белзця	5·00	„	„
„ Яворова	4·29	„	„
„ Перемишлян	11·24	передп.	„
„ Камінки Струм.	6·10	вечер.	„
„ Станиславова	5·12	рано	„
„ „	9·38	рано	поспіш.
„ „	5·43	попол.	особовий

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19